



Děti píší o prázdninách



Můžu říct, že tucth prázdninách jsem si užila jakžtak moc, jako pro moje rodiče, protože voni mi „platili“. Nejvíce v tucth prázdninách mi bavilo, když mně řekla Denisa, že pojedeme k moři na dva tejdny, to jsem se nemohla dočkat, protože nikdy u moře jsem nebyla.

Když jsme stihli do Oršavy, tak tam nás čekal jeden autobus s druhejma dětma a pak jsme odjeli. Když jsme tam dorazili, do Castinestiu, tak nás čekali nějaký pání, aby nás ubytovali. A potom druhej den už jsme se špláchali ve vodě, v moři, a to jsme dělali hnedle každý den, někdy i přselo, tak jsme neměli štěstí jít nikam, tak jsme stáli doma.

A tak to pokračovalo, celý dva tejdny. Pak jsem byla ještě pěšky v Čiklavě a potom jsem šla na tři dni do Oršavy, protože tam byl svátek Oršavy. Pak jsem byla asi třikrát na Známanech na pikniku, a tam jsem se taky hodně bavila. No a naposled jsem byla na veselce. A to bylo všechno v prázdninách, kde jsem byla. Pak jsem byla doma, jsem si něco psala, jsem dobývala, na švestky a na slívy jsem chodila sbírat a tak dál...

To bylo všechno o prázdninách!

Josefka Steinerová

Já ve prázdninách jsem byl v Gerniku na táboře, jsme tam hráli hodně hrách a jsme se vozili na lanovce. Na lanovce jsme se dávali jen dvakrát, a to bylo moc hezký, jsme hledali poklad posledního den a jsme zpívali večer na táboráku.

Eště jsme byli ve Svinici a jsme hráli fotbal a jsme prohráli ze 6:1. Eště jsme byli v Herkulesu ze festivalem, jsme tan-covali.

Štěpán Pospíšil

Já ve prázdninách jsem byla ve Mehadie u mojeho bratrance. Jsme si tam hráli, jsme se procházeli v parku a jsem poznala jeho kamarády a kamarádky. Jsem byla doma, jsem si hrála s mojí sestrou a jsem si psala úkol. Jsem chodila někdy do kostela a k mojí babičce. Doma jsem se vozila ze kolem a ze rolama a jsem procházela moji setru s kolem. Jsem chodila i do Oršavy s mojema rodiči nakupovat.

A tulika jsem dělala v prázdninách.

Adela

Popescu

Prázdniny byly dlouhé a moc pěkné. V těchto prázdninách jsem byl na Gerniku ve táboře. Tam jsem si udělal mnoho kamarádů ze Čech. Tam jsme se učili mnoho věcíh a také krásné hry. Nejvíce se mi líbilo, když jsme jeli po šňůře ve vejšce. Jeli jsme na koni a dělali jsme si taky fotky. Byl jsem taky ze rodinou u Dunaje a jsme se koupali. Voda byla teplá a čistá. Byl jsem taky ze babičkou na poli. Pomáhal jsem hrabat seno, sbírat švestky. A tak se skončily prázdniny a teď začala zase škola a úkoly.

Emil Pervulescu

Prázdniny v roce 2008 se mně hodně líbily. První hezkej zážitek z prázdninách byl, že přijel k nám kamarád z Čech jménem Standa, s kterým jsme chodili večer ven a taky na diskotéku. Těžší bylo, že on musel odjet a nemohl s námi do tábora, který byl super, hráli jsme denně asi 20-30 hrách a měli jsme výborný jídlo, také jsme jezdili po laně, kde jsem se trochu bála, poprvé, ale podruhé už ne, což jsem měla, protože mě nemohli ustavit. Také jsem se v táboře umístila na jedne hře na třetím místě a na dvouh na prvním, také jsem se umístila na prvním místě za nejlepší jedlici.

Za nějakej čas jsem šla pěšky do Čiklavy, kam jsem bohudíky došla, kde jsem přespala venku jednu noc.

16. srpna měla jsem narozeniny a pan učitel mě vzal k Dunaji, kde byl ještě Alois, Týna a Martin, učitele kamarád. Stáli jsme na schodech, já za Týnou a vona za Aloisem, ale měla vestu, s kterou se nemohla utopit, Alois ji strčil, ona mě, a jak já jsem neuměla plavat, jsem se začla topit, ale našťestí pan učitel mě vyndal. Když jsem přišla domů, maminka mě čekala s překvapením.

Potom jsem byla na Rovensku, kde se mně líbila mládež. Když jsem přišla domů, maminka za pár dnů musela na pouť do Medjugorie a už máme týden školy za sebou a já jsem mami ještě neviděla. Zítra voždím já, snad ještě mami uvidím.

Bernadeta Pospíšilová

Události

- O prázdninách zorganizovali a finančně zajistili čeští TOMíci (Turistické oddíly mládeže) a Liga lesní moudrosti letní tábor pro děti, který se konal v krásném prostředí gernických mlýnků. Prvního turnusu se zúčastnilo třináct eibenthalských dětí a čtyři dívky ze Svaté Heleny, my s Aramem a tři z našich dětí. Starali se o ně zkušení vedoucí z Čech, kteří tábor v dešti vy-stavěli, kromě organizování programu kontrolovali stav dětských ponožek, úklid stanů, ač sami nekřesfani, do-hlíželi, aby se konala společná modlitba. Děti spaly ve stanech, umývaly se v potoce a skvěle se stravovaly v polní jídelně. Tábor měl taky vlastního lékaře. Počasí, které před začátkem tábora bylo deštivé a nevypadalo to moc nadějně, se s příjezdem dětí vyjasnilo, sluníčko vydrželo svítit celých deset dní, takže i ledová voda v potoce se ukázala být příjemnou na vykoupání. Stroj času přenášel táborníky do různých dob a kontinentů, a tak se skrze hry děti dozvídaly stále něco nového o cizích zemích a dávných časech, přičemž si taky užily spoustu legrace. Vedoucí jim vybudovali hřiště na volejbal, nohejbal či přehazovanou. Po večerech se sedalo u ohně, zpívaly se písničky, hrály různé scénky... V neděli jsme zašli do Gerniku do kostela a na jarmark, který se tam právě konal. Jednoho pozdního večera za námi přijela skupina Indiánů z Ligy lesní moudrosti. Když jsme se ráno vzbudili, tyčilo se mezi stany pravé indiánské týpí, které vybudovali přes noc. Celý příští den byl věnován právě Indiánům – vyprávění o historii Indiánů v Americe, o jejich zvycích a náboženství, viděli jsme různé indiánské předměty, zkusili si vyrobit čelenku, a dokonce rozdělát oheň bez sirek či zapalovače, jenom třením suchých dřev. Odpoledne se hrál indiánský golf. Další velkou atrakcí byl příjezd

horolezců, kteří instalovali nad vysokým údolím lanovou dráhu. Každý z nás měl možnost zkusit si v helmě a jištěný dvojistou karabinou letět spolu s ptáky vysoko nad stromy. Skoro všichni jsme se báli, ale pro všechny to byl nakonec nezapomenutelný zážitek. Stejně jako celý tábor. Loučení bylo dojemné, smutné, ale i s nadějí, že se naši přátelé pokusí ze všech sil, aby se tábor u mlýnků mohl konat i v příštím roce. Moc vám děkujeme a těšíme se napříště.

- Janička Kaftanová a Kája Wagnerová přistoupily o prázdninách k prvnímu přijímání.

- Do Čech se odstěhovali Robert Havlíček, Aneta Urbanová a Ane Marešová. Všem přejeme v nové vlas-ti hodně štěstí, ať se jim daří ve škole a ať jsou spo-kojeni. Ane se na nás přijela začátkem listopadu podívat, měli jsme velikou radost.

- Opět se, v srpnu a v září, putovalo do Čiklavy.

- V polovině srpna přijela do Eibenthalu učitelka angličtiny Alena Skálová, vyslaná sdružením S při jazykové škole Glossa. Angličtinu vyučovala měsíc a půl v sídle Svazu, docházely děti i skupinka dospělých. Kdo chodil, neprohloupil, Aleniny metody výuky byly inten-zivní a velmi účinné. Z jejího popudu a pod jejím vedením jsme se párkrát sešli s dětmi mimo angličtinu, spíš jako jakýsi „dětský klub“, kde jsme hráli různé hry a písničky a který bychom rádi obnovili. Alence se u nás moc líbilo a slibovala, že se za námi určitě přijede zase podívat. Díky Glosse i Aleně. Bylo by hezké, kdyby výuka angličtiny mohla probíhat častěji a déle.

- 4. září nás znovu navštívila skupina příznivců Banátu z českého podniku Mountfield, kteří přivezli pro naše děti spoustu krásného oblečení, hraček, a především devět jízdních kol. Vše jsme uložili do tělocvičny ve škole. Bohužel se některé věci začaly ztrácet, a proto bylo



nutné je brzy dětem rozdat a neschovat je třeba na Vánoce. Kola nám předseda DSSČ pan Emil Flaška dovolil umístit v místnosti za poštou, odkud si je děti půjčují a střídají se mezi sebou. Momentálně jsou všechna kola v provozu, děkujeme.

- 15. září začal nový školní rok. A naše škola dostala k dispozici mikrobuse, kterým se ujbánské děti vozí do školy a ze školy, oršavští studenti v pondělí do a v pátek z lycea, šoférem je pan Josef Doskočil.

- Mikrobusem jsme se vezli i na dětský festival v Baile Herculane, který se konal ve dnech 19. a 20. září pod záštitou DSSČ v Rumunsku. Byli jsme ubytováni v krásném hotelu, a výborně se stravovali v jiném. Čekání na jídlo si děti krátily jízdou na autíčkách. Sešla se spousta krajanů, zúčastnili jsme se slavnostního průvodu městem, množství dětských souborů mělo připravená rozmanitá a velmi pěkná vystoupení, která shlédli taky český ambasador a konsul pánové Doklá-dal a Krivoš. Obdivovali jsme krásné kroje Gernických, svižné tance Bígerských, nejvíc zaujal asi slovenský Bi-hor – však jsou to taky profesionálové. Ani Eibenthal ale nezůstal pozadu, zatančili jsme si zase Víly, a to s velkým úspěchem. Bylo to možné vlastně díky tomu, že přijeli Lenka a Štěpán a Anička a Léňa a další z Pon-ce. Přivezli nám kostýmy a hlavně sebe, všichni jsme se na ně moc těšili a byli jsme šťastní, že se zase vidíme. A ještě jsme se užili i potom, na Eibenthale, kde se naši přátelé zdrželi ještě dva dny, ujaly se jich maminky dě-tí, které byly tancovat Víly na festivalu v Čechách.

- 21. září se ve vybieleném kamínu slavila veselka novomanželů Erika a Terky Bradáčových, kteří byli předtím oddáni v našem kostelíku. Hrál gernicko-bí-gerská muzika s hostujícími rumunskými hudebníky vynikající kvality.

- 28. září byl svátek sv. Václava, českého patrona. Václav byl vychováván ve víře svou babičkou svatou Ludmilou, jež se spolu

se svým manželem Bořivojem nechala pokřtít. Václav byl na svou dobu velice učený a traduje se o něm, že jako české kníže vládl moudře a spravedlivě, přísluhoval při mších, ošetřoval nemocné a zraněné, hojně rozdával almužny. Především pro svou politiku vstřícnosti vůči německým sousedům, jimž raději platil daň, než aby vystavil zem válce, byl nejspíš roku 935 na rozkaz svého bratra Boleslava zavražděn. Svatý Václav je patronem české země, pivovarníků, vinařů, šlechty a duchovenstva.

- Pan děkan vydal krásnou knihu banátských písní s cedéčkem, na němž ke každé písni nazpíval první sloku, aby si každý mohl zaznamenanou píseň zazpívat. Už se na to zpívání těšíme.

- 17. října se v penzionu Melba v Dubové konalo za přítomnosti ambasadora pana Dokládala setkání s podnikateli z Čech, kteří se zajímají o možnosti podnikání v Rumunsku. Doprovázel je Ivo Dokoupil z Člověka v římsi, pozvání přijali představitelé DSSČ, školy i primarie.

- 19. října jsme oslavili posvícení. Nejdříve ve vyzdobeném kostele, a potom nám na bále v kamínu k tanci skvěle zahráli naši muzikanti Tenko a Fidi doprovázeni hostujícími hráčem na orgu. Naproti kamínu pan Jaroslav Pospíšil opékal předvolební mici, rozdávalo se i předvolební pivo.

- 20. října začala probíhat rekonstrukce školy na Ujbányji, zdejší školáci tedy dojíždějí dolů do Eibenthalu. Změnil se proto i rozvrh, mladší děti chodí do školy dopoledne, starší odpoledne.

- 26. října měli posvícení na Bígru, bohužel bez muziky, protože muzikanti hráli na svatbě v Gerniku. Bígerští si ale vystačili sami a zatančili si i při repro-dukované hudbě, tancovalo se i na ulici před hos-podou.

- Primarie nechala postavit dvě dětská hřiště, jedno v Eibenthalu, jedno na Baia

Noua. Doufám, že budou nová hřiště dětem dlouho sloužit a že vy, děti, je užijete ve zdraví.

- 28. října byl státní svátek ČR – 90. výročí vzniku samostatného Československa v roce 1918.
- 1. a 2. listopadu jsme vzpomněli všech našich zesnulých při velké slavnosti v kostele, a pak i večer při cestě na hřbitov zapálením svíček a modlitbou. Na Dušičky bylo letos nezvykle krásné počasí: teploty přes den se vyšplhaly nad dvacet stupňů a i noc zůstala teplá, a jako by nejkrásněji bylo tentokrát na hřbitově, kde svítily stovky jasných svíček, které zářily jako vzpomínky na naše drahé zemřelé.
- 8. a 9. listopadu se konalo martinské posvícení na Rovensku, hrála bigersko-



Maria, matko žádúcie,
tys kráľovna všemohúcie,
prosiž za ny,
za křesťany,
svého Syna!
Kristeleison!

Ty jsi dědic České země,
rač pomnieti na své plémě,
nedajž zahynúti
nám ni budúcím,
svatý Václave!
Kristeleison!

Alois Jirásek

Blaničtí rytíři

Poslyšte poslední starou pověst a její proroctví, jež pověděl Slepý mládenec králi Karlovi žehnané paměti.

Hle, Blaník hora v hávu tmavého lesa... Na temeni Blaníka zříš ve stínu buků, jedlí a smrků pradávne kamenné hradby, většinou sesuté... Ale pod hradbami, v hoře samé, dřímají ozbrojení rytíři, „svatováclavské

gernická muzika, tradičně přijely desítky hostů z Čech, rodáků i českých milovníků Banátu.

- 16. listopadu přistoupily k prvnímu přijímání Karla Cislerová a Josefka Herrmannová.
- 17. listopadu byl státní svátek ČR, který je na památku smrti mladého básníka Jana Opletala, jenž zahynul za druhé světové války za okupace Československa nacisty, a následných studentských protestů, slaven jako Den studentstva. 17. listopadu 1989 začala v tehdy socialistickém Československu tzv. Sametová revoluce, která nekrvavou cestou svrhla komunistickou totalitu.

Nána

vojsko“, dřímají a čekají, až nastane den, kdy bude potřeba jejich pomoci, až budou do boje povoláni.

Zachmuřené shlíží Blaník na osamělou, od světa odlehlou krajinu, a jako by trud teskné dumy na něm a všude kol spočíval. Svatováclavské vojsko spí. Ještě není čas, aby vstalo. To bude ve chvíli největšího nebezpečí, až se na naši vlast sesype tolik nepřátel, že by celé království roznesli na kopytech svých koní.

Tenkrát budou viděna znamení: uschnou vrcholy stromů v blanickém lese, na temeni hory se zazelená starý uschlý dub a pramen u skály se tak rozvodní, že se bystřící dolů poválí. Tu pak se strhne velká, krvavá bitva v krajině mezi Blaníkem a Načeradcem. Rybník Pustý, u něhož se starý uschlý strom před bitvou zazelená, naplní se potoky prolité krve. I bude pláč a veliké zkormoucení pro ten zoufalý boj, ale Čechové se proti silnějšímu nepříteli hrdinsky bránit budou. V rozhodnou chvíli se Blaník otevře, rytíři v plné zbroji vyhrnou se z hory a svatý Václav jedá na bílém koni, je provede na pomoc Čechům a všechny nepřátele českého království ze země vyžene.

Ze Starých pověstí českých

Vznik Československé republiky v říjnu 1918



Zrození Československé republiky bylo vyvrcholením staletého národně emancipačního úsilí Čechů a Slováků. Závěrečnou část tohoto procesu nesmírně u-spíšil vznik první světové války v létě roku 1914. Vůdčími osobnostmi zahraničního odboje se stali To-máš Garrigue Masaryk, Edvard Beneš a Milan Rastislav Štefánik. Ustavili Českou a posléze Československou národní radu jako řídicí orgán

protirakouského odboje. Vedle jejich diplomaticko-politických aktivit sehrál významnou roli i odboj vojenský. Toho se zúčastnily legie, tedy československé vojenské jednotky v zahra-ničí vytvořené z Čechů a Slováků žijících v cizině, z válečných zajatců a přeběhlíků. V českých zemích působil domácí odboj, v jehož čele stály vedoucí osobnosti po-litických stran a spolků. Dne 28. října 1918 byla oznámena kapitulace Rakouska-Uherska. Lidé začali živelně strhávat symboly monarchie a odpoledne byla na pražském Václavském náměstí oficiálně vyhlášena samostatnost. Nezávisle na událostech v českých ze-mích se o dva dny později přihlásila slovenská repre-zentace Martinskou deklarací ke společnému česko-slovenskému státu. 14. listopadu se sešlo první zasedá-ní Národního shromáždění. Dynastie Habsburků byla prohlášena za sesazenou a bylo přijato usnesení o no-vé formě státu – demokratické republice – a prvním prezidentem Československa byl jednohlasně zvolen T. G. Masaryk. Do funkce hlavy státu byl pak zvolen ještě čtyřikrát.

Zdroj: Odbor tisku a public relations MV ČR



**Alena Skálová,
učitelka angličtiny,
byla tak hodná a
našla si čas na
rozhovor. Tady je.**

Alenko, mohla bys nám, prosím, říct něco o sobě?

Je mi 23 a studuju v Praze na filozofické fakultě estetiku a anglistiku. Vždycky jsem se ale zajímala víc o východní Evropu než o západ, a tak se v souvislosti s angličtinou dostávám spíš na jiná místa než do Anglie.

Jak a kdy tě napadlo jet do Banátu učit angličtinu?

Už dlouho jsem chtěla aspoň trochu poznat Banát, protože sem mamka hodně let jezdila a vyprávěla úžasné věci. Musím ale říct, že to, jak mi to líčila třeba jen před pěti lety, už dávno neplatí. Nebo je to v každé vesnici hodně jiné. Prostě jsem se sem chtěla podívat a poznat, jak se tu žije, ne jako turista, ale jako někdo, kdo třeba i s něčím trochu pomůže.

Jak padla volba právě na Eibenthal?

Volba vesnice nezáležela vůbec na mně a musím říct, že se mi do Eibenthalu ani tolik nechtělo. Ale pak jsem názor hned změnila a už bych jinam nechtěla.

Co bys o svém působení na Eibenthale řekla? Chodily k tobě děti i dospělí, jak na tom byli s angličtinou, jak je to bavilo, jaké dělali pokroky?

Ze začátku to nebylo s učením úplně jednoduché, protože každé dítě přicházelo

jinými představy. Bylo těžké dělat to tak, aby to všechny bavilo a aby se i něco naučily. Ale v porovnání s českými dětmi mi přišli mnohem nadšenější z jakékoliv nové práce ne-bo nápadů, takže jsem sama díky nim přišla na spoustu nových věcí, co se týká učení. A moc jim to šlo. S dospělými to také nemělo chybu. Bavilo je to, a i když měli třeba hodně práce, poctivě chodili.

Jak se ti na Eibenthale líbilo, co se ti tu líbilo nejvíc?

Líbilo se mi tu hrozně moc. Co nejvíc, je těžké říct. Možná to, že jsem se mezi místními lidmi cítila jako doma hned po pár dnech. A v něčem možná i trochu víc doma, než se cítím v mém doopravdickém domově. To, jak tady lidé žijí jen tím, co je kolem nich jak v časovém, tak prostorovém měřítku, ale je to život opravdový. To mě nadchlo.

Máš nějaké extra zážitky, o které by ses s námi chtěla podělit?

Zážitků je tolik, že mě ani žádný hned nenapadá. Ne tedy žádný úsměvný. Ale na co pořád myslím, je taneční představení eibenthálských dětí. Když jsem ty děti, které jsou vlastně hrozně pokorné a na nic si nehrajou, zlobí při hodinách a tak, viděla s takovým zaujetím tan-covat a zpívat, a krásně, to mě úplně dojalo.

Myslíš, že má význam vyučovat v Banátu angličtinu, i když ji děti mají ve škole?

Smysl to určitě má. Nejen, že se přímo naučí alespoň základ angličtiny, kterou budou v každé střední škole potřebovat a pomůže jim, ale hlavně je myslím důležitý vztah k jazyku nebo k učení se vůbec, který je možné jim pomoci nalézt. A také je to pro

ně zpestření, vzbuzení nového zájmu,
nových nápadů, toho není nikdy dost.



•Věci na v ybavení tábora p
pan Mašťalíř na v ozech. •Tábor se
stav ěl v dešti, v lev o se zelenou
čelenkou Česlo, duše našeho
turnusu, která v ymýšlela program a



•Kuchařka Ika ve svém
království.
•Doktor Bobr předvádí umění
první pomoci.
•Hlavní vedoucí tábora Apík
při své ohňové show.
•Míša a Pěťa, kteří přivezli
lanové atrakce a lanovou



•Jednoho rána se objevilo
mezi stany pravé indiánské



Indiáni Lenka a Tokahaya a
Terka s Filipem vypráv ěli
dětem o život ě Indiánů,
vyráb ěli s nimi indiánské
čelenky, ukazovali, jak





Ranní
rozcvičk
a dr.

Koupeln



Na táboře jsme hráli hodně her. První den spadl do vody Matěj Břeň, ale já u toho nebyla, po pár dnech jsem odjela na první přijímání. Ale když jsem přijela, zjistila jsem, že je až pozdějc, tak jsem odjela zpátky. Třetí den se použil stroj času. Někdy na začátku vyvěsili českou a rumunskou vlajku. A ještě k stroji, náš stroj času byl na perly z hlíny, a ten stroj času nás každý den přenesl do jiné země. Jedli jsme ve velkém stanu. Koupali jsme se v takovém izoře.

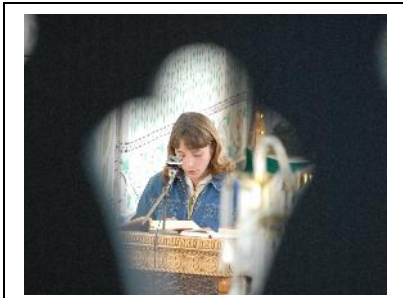


Hry, koně a večerní meditace u stroje





Eibenthalské posvícení



Říjen

*V říjnu všichni ptáci odletějí,
ani je-den strom už není zelený,
všechny zeleniny už se sklízějí,
zahrádky už jsou prázdné.
Nebe už není nikdy jas-né.
Říjen je měsíc, kdy na nebi už
se málokdy vidí slunce. Říjen je
měsíc Panny Marie.*

